

**Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor
Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum
Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliae Consultor,
Coordinatus, Seu Omnes ...**

Diana, Antonino

Lugduni, M. DC. LXXX.

80. An novus Episcopus possit omnes Regularium licentias suspendere, & de novo illas examinare? Et notatur hoc ipsum non posse fieri à Capitulo Sede vacante. Et an si novus Episcopus revocet omnes ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76429](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-76429)

possunt suos absolueret; ut longè dispar est conditio Parochorum à conditione illorum Sacerdotum, quibus hæc approbatio est necessaria, quòd istorum approbatio sit fundata in eorum parochiali beneficio, & illi annexa per Concilium vniuersale; Episcopus autem non possit validè, sine causa aliqua rationabili spoliare Parochum suo beneficio; nec possit nuda, & simpliciter sua auctoritate disingere, quæ speciali decreto vniuersalis Ecclesiæ sunt inter se coniuncta; cum sit hoc inferior.

3. Secundum item non obstat: illud enim rectè potest intelligi de eo; quòd tantum sit non licitè, non autem de non valido præcisè sumpto (de quo tamen præsens difficultas tantum procedit) quia expressis verbis ait successorem eius Ordinarij, qui dedit hanc approbationem, posse, si velit, approbatus à suo prædecessore subicere examini, & ex consequenti (loquendo absolute) illam penitus reuocare; deinde, si quis contendat Summum Pontificem ibi agere de valido, responderetur non propterea responsionem nostram esse falsam; hæc enim procedit tantum de approbatione secundum se considerata, non autem propter subest speciali subordinationi Summi Pontificis, qui ut suprema suæ auctoritatis potest impedire effectum inualidationis per aliquem Episcopum factæ, nimirum hunc confessarium, de quo agimus, reuocante etiam Episcopo suo, seu ordinario approbare pro confessionibus sacramentaliter excipiendis, sicut potest (ut supra docuimus) dare iurisdictionem sufficientem pro excipienda Sacramentali Confessione alicuius Diocæsani contra voluntatem sui Episcopi. Tandem potest responderi privilegium istud videri abrogatum per Gregorium XIII. Is enim Bulla sua; quæ incipit, *In tanta rerum, & negotiorum mole*, quæque fuit data Calendis Martij anno 1573, & refertur à Roderico loco superius citato, Bulla 38. rediit literas, & constitutiones Pij V. pro Mendicantibus, & aliis Regularibus contra locorum Ordinarios ad terminos iuris communis, & decretorum Concilij Tridentini; & per hanc responsionem intelligitur esse satisfactum confirmationi ab Auctore contrariæ sententiæ, petitæ ex responso sacre Congregationis Cardinalium, dato tempore Pauli V. anno 1615. 20. die Nouembris, quod totum de verbo ad verbum Puteanus refert secunda parte de confessione in fine vltimi dubij; nam priori parte Patres illi volunt solummodò Archiepiscopis, Episcopis, aliisque locorum ordinariis non licere confessarios Regulares aliàs ab eis libere approbatos posthac ab audiendis confessionibus suspendere, nisi ex noua occasione, & causa; sicque agunt dumtaxat de licito: nos verò agimus de valido, quod in hac materia latius patet licito; posteriori autem parte statuunt, prædictos Episcopos, & ordinarios nullo pacto posse inconsulta Congregatione omnibus simul vnus conuentus regularibus confessariis facultatem audiendi confessiones adimere, quod rectè potest etiam explicari de licito, quatenus censent, vix posse dari causam rationabilem ad licitè suspendendum omnes simul confessarios vnus integri conuentus; & idèd decernunt, ut antequam fiat talis suspensio, S. Congregatio consulatur, qua loquendi formula significant se tantum loqui de licito, si enim agerent simpliciter de valido, non opus esset hæc adhibere præcautionem, S. Congregatione inconsulta, quæ videtur adhibita, ut possit diiudicari hanc suspensio fiat ex aliquo odio, aut alio malo motiuo, & sic absque causa rationabili, & legitima.

4. Denique tertium non obstat; est enim iurisdictione aliquid distinctum ab hac approbatione; nam iurisdictione potest aliunde haberi, ut supra animaduertimus: quæ tamen, quia non potest ad praxim, & vsum reduci post decretum in Concil. Trident. factum, de illa tamquam essentialiter requisita in confessario, nisi Summus Pontifex conferendo alicui iurisdictionem, simul etiam de speciali gratia illum approbaret pro excipiendis omnibus Sacramentalibus confessionibus, sicque huic decreto derogaret, quod tamen communiter non facit, quemadmodum constat ex Iubilæis, in quibus semper requirit, ut Sacerdos absolvens etiam virtute Iubilæi, sit approbatus ab ordinario.

5. Et hæc omnia docet Lambert ubi supra, cui adde Turrianum de sacram. pæn. quæstio. c. octaua, artic. 1. disputat. 26. dub. tertio, in fine, Sancium, & Hurtadum.

6. Sed quicquid sit de Sacerdotibus secularibus, quoad Regulares ego contrariæ sententiæ adhaerendum esse puto; & ita tenent Doctores, quos etiam me citato adducit & sequitur Leander de Sacram. 1. 17. 5. disp. 11. 9. 89.

7. Verum difficultas est, An Episcopus absque iusta causa possit saltem reuocare approbationes Regularium; si datæ fuerint ad beneplacitum suum. Respondeo cum Cardinali Lugo de pæn. disp. 21. sect. 3. 63. quòd si approbatio data fuit ad beneplacitum posse reuocari licitè ex causa, & valide etiam absque causa, non solum secularibus, sed etiam Regularibus: Ratio est, quia approbatio data cum limitatione, & ad certum tempus, transacto illo tempore cessat, ut diximus, & potest aliquando approbatio cum tali limitatione conferri ex causa iusta; quando autem approbatio datur ad beneplacitum, est approbatio limitata ad certum tempus vagum, determinandum pro arbitrio approbantis: ergo aliquando licitè dabitur cum illa clausula, quando scilicet sunt causæ ad dandam approbationem cum limitatione, semper autem valida erit limitatio; ita ut cessante beneplacito approbantis, approbatio eo ipso intelligatur cessare.

8. Verum, his non obstantibus ad hoc dubium negativè respondet Leander ubi supra quæst. 90. cum Peyrino Trullench. Fagnand. & Ludouico à Cruz probatur; quia licentia, quæ Regularibus datur ab Episcopis ad confessiones audiendas non est propria licentia, sed approbatio personæ quoad sufficientiam & idoneitatem ad confessiones excipiendas, quæ supposita, statim Papa concedit illis facultatem, & iurisdictionem ad sacramentum penitentia ministrandum, ut patet ex Clem. Dudum, cit. ergo nequit prædicta licentia, seu approbatio ad libitum Episcopi reuocari.

9. Nota hic etiam contra Ioannem de la Cruz in summa part. 2. de sac. pæn. q. 5. dub. 4. concl. 4. & alios, Sacerdotem semel approbatum, si absque causa ab Ordinario reprobetur, aut suspendatur, posse eligi in Confessarium per Bullam Cruciatæ, & ita tenet Leander ubi supra quæst. 32. si non ex culpa propria hoc euenierit.

RESOL. LXXX.

An nouus Episcopus possit omnes Regularium licentias suspendere, & de nouo illos examinare?

Et notatur hoc ipsum non posse fieri a Capitulo Sede vacante.

Et an, si nouus Episcopus reuocat omnes licentias, & approbationes audiendi confessiones, non ideo comprehendantur Regulares, quando de illis specialiter

Sup hoc in annot. p. ma huius Ref.

Sup. hoc supra in Ref. 67 in fine cursum à ver. qui etiam addit & magis late in Ref. 71. & in aliis eius not.

Et pro contento in hoc §. vlt. in rom. 4 et 3. Ref. 23. & in R. C. 22. §. Nota etiam,